

De erfenisbaby

(Ein Mädchen muss her)

Blijspel in drie bedrijven

door

ERICH KOCH

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ERFENISBABY- EIN MÄDCHEN MUSS HER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERICH KOCH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2007 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Clair - dominant vrouwspersoon, door haar omgeving ook wel madam Kalaschnikof genoemd; geen katje om zonder handschoenen aan te pakken

Ron - haar man, die zijn lijden echter met geduld en ook de nodige cynische humor draagt

Guusje - hun beider dochter en al een stuk verder in haar ontwikkeling, dan haar ouders voor mogelijk hadden gehouden

Anne - zus van Clair, in dezelfde mate dominant en eigengereid, in het dorp ook wel de brandnetel genoemd

Jacob - haar zich slaafs gedragende man, maar ondertussen net zo onverschillig nonchalant als zijn zwager Ron

Maikel - hun beider zoon en zich met Guusje in méér dan een opzicht op dezelfde golflengte bevindend

Flip - wachtmeester, met een fijne neus voor erfenissen, en ook bereid de eindbestemming daarvan een beetje bij te sturen

Pastoor - eveneens aangestoken door het erfenisvirus en daardoor in situaties rakend, die hem meermaals nopen om vergiffenis te vragen

DECOR:

Het verhaal speelt in een doorsnee woonkamer, er zijn geen tussentijdse veranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voren de deur naar de slaapkamer van Guusje. Links achter de deur naar de slaapkamer van haar ouders, Clair en Ron. In de korte kant rechts voren de deur naar de slaapkamer van Maikel. Rechts achter de deur naar de slaapkamer van zijn ouders, Anne en Jacob. In de brede achterwand links de deur naar de keuken, rechts de deur naar buiten. Van het interieur maken deel uit een grote tafel met stoelen, waaraan en waarop zes personen kunnen plaatsnemen. Vier naast elkaar en dan nog aan beide kanten een persoon. Verder moet er ook een kastje of vitrine zijn, waarin een aantal glazen en enkele flessen drank, alsmede een bank, waarop een persoon gestrekt kan liggen. Of daar nog een of twee fauteuils bijkomen, is afhankelijk van de beschikbare ruimte ter plekke. Hetzelfde geldt ook voor ander meubilair, zoals bijvoorbeeld een kast of dressoir etc.

Eerste bedrijf

De tafel is gedekt om koffie te drinken met zes personen; Guusje en Maikel staan midden in de kamer in innige omhélzing.

Guusje: (*breekt het "innige" af, maar de omhelzing blijft*) Hou op man, ze komen er zo aan!

Maikel: Ik sta nu eenmaal op je, dat weet je.

Guusje: Ja, ik kan het duidelijk voelen.

Maikel: (*enthousiast*) O ja?

Guusje: Jazeker. Je staat op m'n tenen.

Maikel: (*teleurgesteld*) Oh, ik dacht wat anders. (*kust verder*)

Guusje: (*maakt zich helemaal los*) En nu is het gedaan. Onze ouders kunnen elk moment van de begrafenis terugkomen. En je mag gerust nog wat energie bewaren tot na ons huwelijk.

Maikel: Och, met dat huwelijk heb ik nog niet zo'n haast. Je hebt nog heel wat plekjes, die ik eerst nog moet onderzoeken. (*wil haar weer omarmen*)

Guusje: (*hem afwerend*) Ga eerst maar eens onderzoeken of de koffie al is doorgelopen.

Maikel: Zo zijn de vrouwen. Ik ben in de stemming om goden te verwekken en zij denkt aan Douwe Egberts.

Guusje: Zo zijn de mannen. Op de dag, dat onze tante begraven wordt, denkt hij alleen maar aan z'n plezier.

Maikel: Ja ja, het is al goed. (*af in de keuken*) Ik zal wel naar de koffie gaan kijken. (*deur blijft open*)

Guusje: (*d'r haar fatsoenerend en daarna ook nog met de tafel bezig*) Ik geloof, dat Maikel niet tegen mijn erotische uitstraling is opgewassen.

Maikel: (*komt terug*) Guusje, ik geloof niet, dat jij tegen m'n erotische uitstraling bent opgewassen.

Guusje: Heb je soms geluisterd? Je lijkt wel een papegaai! (*vrolijk*) En zo zal ik je ook nog wel africhten, manneke, wacht maar eens af.

Maikel: (*vrolijk, een papegaai imiterend*) Maikel wordt afgericht, Maikel wordt afgericht!

Guusje: (*lachend*) Halve gare! Zeg me liever eens, heb jij je ouders al verteld, dat het ernst is met ons twee? Die blijven anders nog steeds denken, dat wij voor elkaar nog altijd zoiets zijn als broer en zus.

Maikel: Nee, nog niet. Telkens als ik het wil vertellen, komt er iets tussen en meestal ben jij dat. Maar heb jij het de jouwe al verteld?

Guusje: Nee. Telkens als ik het wil doen, komt er iets tussen en meestal ben jij dat.

Flip: *(na kort klopje op van buiten, zoals steeds in uniform)*
Goedendag.

Guusje: Ha, goedendag, wachtmeester Zoetbrood.

Maikel: *(terzijde, in zichzelf)* In de Zwarte Kater beter bekend als Cognac-Flip.

Flip: *(argwanend)* U zei?

Maikel: Ik vroeg, of u misschien een cognac lust. *(is al bezig ervoor te zorgen)*

Flip: Eén? Ik ben in dienst, dan neem ik altijd een dubbele. *(Maikel zorgt ervoor, Flip gaat op de bank zitten; Maikel en Guusje blijven staan; fles cognac blijft binnen handbereik)*

Guusje: En, wachtmeester, wat verschaft ons het genoeg?

Flip: *(zet z'n pet af)* Ik dacht, dat de begrafenis al achter de rug was. Ik rechercheer inzake het overlijden van uw tante Corina.

Guusje: Wat valt er nou te rechercheren? Het was immers een ongeluk.

Flip: Voordat niet alle twijfels zijn weggenomen, moet de zaak van alle kanten onderzocht worden. Tot aan moord toe. Gezondheid. *(drinkt)*

Guusje: Moord?

Flip: *(notitieboekje en ballpoint tevoorschijn halend)* Tot nu toe is alleen maar duidelijk, dat uw tante haar nek heeft gebroken.

Guusje: Zeker. Maar hoezo denkt u aan moord?

Flip: Uw tante was zeer vermogend en in zo'n geval moet men zich afvragen wie van haar dood voordeel kan hebben en welke van deze personen geen alibi hebben.

Maikel: Aha. U denkt dus aan iemand, die het te lang duurde voordat hij of zij eindelijk zou erven. *(tot Guusje)* Jij bijvoorbeeld.

Guusje: Idiot. Ik kan geen vlieg kwaad doen, dat weet je.

Flip: *(tot Maikel)* Of u. Waar was u eergisteren rond negentien uur?

Guusje: *(synchroon met Maikel)* In bed!

Flip: *(tot Maikel)* Kan dat iemand beamen?

Maikel: Natuurlijk! *(hoofdschudden van Guusje)* Eh, dat wil zeggen, nee.

Flip: *(schrijft in boekje)* Was in bed zonder getuigen.

Maikel: *(tot Guusje)* Dat is toch te gek. Waarom zou ik het niet toegeven? *(tot Flip)* Ik was in bed met...

Guusje: *(vlug)* Een fles champagne.

Flip: Helemaal alleen? Wat zonde zeg! *(tot Guusje)* En waar was u, juffrouw Kerstjens?

Guusje: Ik was ook in bed, met eh...

Maikel: Met 'n fles champagne.

Flip: Alsjeblieft zeg! En weten de wederzijdse ouders dat?

Guusje: (*terzijde*) Ik heb het tot nu toe niet eens zelf geweten.

Flip: (*schrijvend*) Beide verdachten liggen in bed, mét fles en zónder getuigen. (*staat op, drinkt leeg*) Zo, dat was het. En dan kom ik later nog wel eens terug om de andere moordverdachten te horen. (*af naar buitendeur*) Vooral beide moeders zullen we eens onder de loep moeten nemen. Die staan in het dorp immers niet bekend als engelen der verdraagzaamheid. (*af*)

Guusje: Dat gealcoholiseerde hondsvot is gestraft met inbeelding. En vertel hem alsjeblieft niet, dat wij die avond samen waren. Als die gedronken heeft, brengt hij het zo onder de mensen.

Maikel: En wat dan nog? Ik ben dat stiekeme gedoe onderhand beu.

Guusje: Ik ook. Maar het aan onze ouders vertellen doen we zelf.

Maikel: (*schamper*) Ja, en dat zal nog wel wat worden. Waar blijven ze trouwens? We kunnen toch geen feestje gaan bouwen met z'n tweeën.

Guusje: Dit is 'n koffietafel voor na de uitvaart en geen verjaardagsfuif.

Maikel: Ik heb zoiets al een paar keer eerder meegemaakt en het was telkens een tof feestje, tot op het moment, dat ze over de erfenis begonnen en elkaar naar het leven stonden.

Guusje: Dat gevaar lopen we hier gelukkig niet. Onze ouders kunnen goed met elkaar overweg, anders zouden we niet samen onder één dak kunnen wonen.

Maikel: Guusje, dat is grotendeels te danken aan jouw en mijn vader, maar zwijg me over onze moeders. Bovendien hebben ze met hun overleden zus sowieso nooit door één deur gekund.

Guusje: Nee, de Nobelprijs voor de vrede krijgen ze nooit. En weet je ook hoe jouw moeder in het dorp wordt genoemd? De brandnetel!

Maikel: En de jouwe noemen ze madam Kalaschnikof, (*imiteert 'n machinegeweer*) Rataatataaa.

Guusje: (*grinnikend*) Dat past bij haar. Maar kom, laten we alvast de koffie en cake halen.

Maikel: (*samen af in keuken*) Als ze komen, zullen ze wel wat lusten. (*de ouders op van buiten; de mannen maken hun paraplu dicht*)

Clair: Die heeft haar begrafenis met opzet op zo'n natte dag gepland.

Anne: Vreselijk! Toen ik een schepje aarde op de kist wierp, was ik bijna door de modder uitgegleden en in het gat gevallen.

Jacob: (*tot Ron*) Dat zou te mooi zijn geweest.

Anne: Wat zei je?

Jacob: Ik zei, dat zou niet mooi zijn geweest, als jij bij je eigen zus in het graf was gevallen.

Anne: Spreek in het vervolg luid en duidelijk, zodat ik je versta!

Jacob: Graag, liefje.

Anne: Wees blij, dat je mij hebt, anders zou je helemáál degenereren.

Jacob: Graag, liefje.

Clair: Naar de preek van de pastoor te oordelen, zou je denken, dat een heilige gestorven was, in plaats van dat misbaksel.

Ron: *(tot Jacob)* Tja, en nu zijn er nog maar twee van dat soort over.

Clair: Had ik jou soms naar je mening gevraagd?

Ron: Nee, m'n duifje. Ik heb alleen maar even hardop gedacht.

Clair: Ik zal je wel zeggen wanneer je iets te denken hebt. Je weet, de rolverdeling ligt bij ons vast. Ik denk en jij bent.

Jacob: *(tot Ron)* Hallo zeg. En wat ben je dan?

Ron: Dat wisselt nogal eens, maar doordeweeks meestal een halfaap.

Jacob: Goh, dat ben ik doorgaans tijdens de weekeinden.

Anne: Jacob, dat is nu niet aan de orde!

Jacob: Graag, liefje.

Anne: *(tot allen)* Kom, ga zitten. *(roept)* Maikel, waar blijven jullie? *(de vier nemen achter de tafel plaats; de vrouwen naast elkaar, de mannen links en rechts van hen; Guusje en Maikel komen met koffie en cake en gaan aan beide hoofdeinden zitten; tijdens het verdere gesprek wordt koffie geschonken en gedronken, alsmede cake gegeten)*

Maikel: En, hoe was de begrafenis van tante Corina?

Anne: Precies zoals m'n zus ook geleefd heeft: van de regen in de drup. Bij zo'n weer jaag je nog geen hond naar buiten. Ik geloof zelfs, dat ik me een kou op het lijf heb gehaald. Jacob, ga eens vlug naar de super en haal 'n pakje tempozakdoekjes.

Clair: Laat maar Jacob. *(geeft het Anne)* Ik heb nog 'n pakje over. Maar eh, wat ik zeggen wil: hoe ze ook was, zó had onze zus niet aan haar einde hoeven te komen.

Anne: Valt van de keldertrap en breekt haar nek. Net als haar derde man.

Clair: In het dorp gaat het praatje, dat hij haar gehaald heeft.

Guusje: Ga weg! Was tante Corina driemaal getrouwd?

Ron: Ja. Haar eerste twee mannen zijn aan paddenstoelvergiftiging gestorven.

Jacob: Het was in elk geval een mooie dood. In één klap weg, en dan ook nog lekker in je eigen huis.

Anne: Dat kan jou niet gebeuren. Jij zult wel het loodje leggen aan de tapkast.

Jacob: Graag, liefje.

Anne: Jacob Wielewaal, je bent een rund!

Ron: *(spottend)* Graag, liefje.

Clair: Ron, je spreekt alleen als je iets gevraagd wordt!

Jacob: *(spottend)* Graag, m'n duifje.

Maikel: En wie zal nu alles erven? In het dorp wordt al gemonkeld, dat ze steenrijk was. Haar tweede man moet miljonair zijn geweest. En haar eerste had een fabriek, die ze na zijn dood verkocht heeft.

Guusje: Ik heb alleen te doen met haar hond en katten. Wie neemt nou de zorg voor die dieren op zich?

Anne: Een testament is kennelijk niet voorhanden, dus zullen Clair en ik alles erven. Kinderen zijn er immers niet. Maar dat beestenspul komt hier niet in huis.

Clair: Als ik aan dat kalf van een sint-bernardshond denk! De laatste keer dat ik er was, heeft hij voortdurend m'n gezicht gelikt en heb ik, met m'n hondenallergie, dagenlang op de verduisterde slaapkamer gelegen.

Anne: En ik dan, met mijn overgevoeligheid voor katten! Telkens als ik bij haar over de vloer was geweest, kon ik drie vier dagen niet meer spreken. De reuk van die krenten sloeg steeds op m'n stembanden.

Jacob: *(na gebarentaal met Ron, achter de rug van beide vrouwen)* Nou eh, de katten zouden wij wel bij ons kunnen nemen en misschien dat Ron dan wel de sint-bernar...

Anne: In deze woning? Over m'n lijk!

Jacob: Graag, liefje. *(haalt stiekem 'n heupfles tevoorschijn, neemt 'n slok, geeft ze dan, achterlangs, aan Ron, die ook drinkt)*

Maikel: De politie onderzoekt nog of het een ongeluk of moord was.

Guusje: Je reinste onzin. Wie zou er nou geïnteresseerd zijn in de dood van tante Corina?

Ron: *(geeft de heupfles terug, tot Clair)* Ik zou er wel een weten.

Jacob: *(tot Anne)* En ik zou er ook wel een weten.

Anne: *(tot Jacob)* Ik denk dat jij de meelworm in je kop hebt!

Jacob: Graag, liefje.

Clair: Toen het ongeluk zich voltrok, waren Clair en ik op het kerkhof.

Ron: *(spottend)* Aha, dan hebben jullie bij het graf van haar derde man zitten bidden, dat hij haar zou komen halen!

Jacob: En ze werden nog verhoord ook!

Clair: Met zulke dingen spot men niet. Ik geef toe, dat wij met Corina nooit op goede voet hebben gestaan, maar daarom zijn Anne en ik

des temeer met elkaar verbonden. Onze zusterliefde is tegen alle stormen des levens bestand.

Anne: (*arm om haar schouder*) Dat heb je mooi gezegd, Clair. Niets kan ons ooit uit elkaar brengen. Zelfs niet onze mannen.

Clair: (*verachtelijk*) Mannen! Dat zijn onderontwikkelde wezens, waaraan men nog steeds kan merken, dat het afstammelingen van de apen zijn.

Guusje: (*vrolijk tot Maikel*) Dat klopt! Sommige mannen laten zich nog steeds leiden door hun dierlijke instincten.

Maikel: (*papegaai imiterend*) Lorre wil liefde, Lorre wil liefde!

Guusje: (*naar hem toe, gaat op z'n schoot zitten*) Lorre moet braaf zijn, anders komt de dierenarts met een mes, en tjoep!

Anne: Maikel en Guusje, gedragen jullie je 'n beetje, ja! (*pakt haar kopje, wil drinken, bekijkt het*) Zeg eens Clair, heb jij hetzelfde servies als Corina had?

Clair: (*in verlegenheid*) Wat? Ach nee, had Corina hetzelfde servies?

Anne: Dat weet je toch. (*bekijkt het kopje nauwkeuriger*)

Ron: Zeker is dat het servies van Corina. Dat heb je toch meegenomen, toen we gisteren het schilderij hebben teruggehaald, dat we haar met de kerst cadeau hadden gedaan.

Anne: Wat hebben jullie?

Clair: Dat schilderij was alleen maar geleend, omdat we toen onze slaapkamer opnieuw wilden behangen. En twee dagen voordat Corina stierf, heeft ze me beloofd, dat ik het servies ooit zou erven.

Anne: Dat geloof ik niet. Dat servies heeft ze mij beloofd, omdat ik haar sint-bernardshond altijd een been meebracht. (*doelt erop*) En hier, deze halsketting heb ik ook van haar gekregen.

Jacob: Dat is toch niet waar. Die heb je haar van d'r nek gerukt, toen ze haar in de kist legden. Nog 'n geluk, dat haar nerts in de kast hing, anders had je haar die ook nog moeten uittrekken.

Anne: Daar waar ze nu is, heeft ze, vanwege de hitte, toch geen nerts meer nodig.

Clair: Dat is lijkschennis! En die nerts komt mij sowieso toe, omdat ik altijd muizen voor haar katten heb meegebracht.

Ron: (*tot Jacob*) Zusterliefde is iets heerlijks. Geef je me nog 'n slok?

Jacob: (*reikt hem de fles, spottend*) Graag, liefje.

Anne: De erfenisjaagster! Die nerts krijg je niet eens over je dikke kont!

Clair: Die kan ik tenminste nog bedekken, maar jij moet met dat smoelwerk van je zo eeuwig blijven rondlopen.

Guusje: Ma, alsjeblieft, hou toch op! Daar heb je immers niets aan!

Clair: Bemoei jij je daar niet mee! Die nerts ruk ik dat loeder met huid en haar van d'r lijf!

Maikel: Ma, zo'n onnozele nerts is toch zeker geen ruzie waard!

Anne: Hou jij je erbuiten, ja! Zesduizend heeft hij gekost. Die geef ik niet meer terug, al zou ik hier moeten uittrekken.

Jacob: Graag, liefje.

Clair: Heeft men jarenlang met zoiets onder één dak gewoond en dan blijkt, dat men een Brutus gekoesterd heeft.

Ron: *(tot Jacob)* Ze zal toch niet jou bedoelen?

Anne: Nu heb je je ware aard getoond! De doos van Pandora is geopend!

Jacob: *(tot Ron)* Ruik jij het ook? Hier hangt duidelijk zwavelgeur.

Clair: Door je eigen zus belogen en bedrogen te worden! Jij... jij...

Ron: Kalaschnikof!

Anne: Door je eigen zus belazerd te worden! Jij... jij...

Jacob: Brandnetel! *(Ron en Jacob geven elkaar 'n hand)*

Maikel: *(schertsend)* Of ik ooit zal trouwen, weet ik nog niet. Het is immers bekend, dat dochters naar hun moeder aarden.

Guusje: En denk jij soms, dat ik met een gecastreerde papegaai ga trouwen?

Clair: Met zulke lijkschenners willen wij niets meer te maken hebben!
(trekt haar naar zich toe) Guusje, je komt meteen hier!

Anne: Maikel, je laat die bende van nu af aan links liggen. Bedriegers en erfenisjagers zijn niet van ons niveau!

Clair: *(dreigend op Anne af)* Wie is hier een erfenisjager?

Anne: *(dreigend tegenover haar)* Wie is hier een lijkschenners?

Ron: Brandnetel contra Kalaschnikof.

Clair: Als ik niet zo'n goede opvoeding had genoten, zou ik nu zeggen wat je bent, namelijk het goedkope tussendoortje van de postbode!

Jacob: De arme donder.

Anne: Daar moet jij nog iets van zeggen! De hele buurt weet immers, dat je achter de meteropnemer van de Essent aanzit!

Ron: De arme duvel.

Clair: *(handtastelijk)* Ik zal je brutale scheur wel eens dichttimmeren!

Anne: *(grijpt ook toe)* O ja, kom maar op, jij takkewijf!

Ron: Is het niet zalig, als twee vrouwen zo van elkaar houden?!

Pastoor: *(na kort klopje op van buiten)* Vrede zij met u.

Clair: *(worstelend)* Als ik met jou klaar ben, kan de pastoor met de heilige olie komen!

Pastoor: Vrede! Vrede zij met u!

Anne: *(worstelend)* En als ik met jou klaar ben, kan de pastoor je begraven!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto